

BİZİM SOKAK

ESİN ÖZBEK

Hav! Hif! Hif!

Zeynep!
Zeynep!

Hav! Hif! Hif!

Tamam Mayıs. Bu Özge. Seni tanımadığı için huzursuz oldu. Aaa! Pencerenin önündeki teleskop nerede?

Ortalığı biraz karıştırmışsın. Bizim alıştığımız halini değiştirmişsin.

Haydi burayı eski haline getirelim. Örtü çok güzelmiş ama geceleri o pencereden yıldızlara bakıyoruz biz.

O gerçek bir teleskop mu? Ben oyuncak zannedip ortadan kaldırdım. Pencereye astığım renkli örtüyü beğendin mi? Yastıkları şuraya dizdim. Şu eski şeyleri de o sepete koydum.

Birkaç değişiklik yaparsam hoşuna gider diye düşünmüştüm.

Birkaç gün sonra

Özge kapıda, sanırım sana hoşça kal demek için gelmiş.

Seni tanıdığıma çok sevindim. Senden başkalarının düşüncelerini anlama konusunda çok şey öğrendim.

Böyle düşünmene çok memnun oldum.

Yarın gidiyorum. Bu arada bizimkiler yeni taşındığımız eve yerleşmiş. Yeni evimizin bahçesi de var. Belki bir gün beni ziyarete gelirsin.

Sen de dedene gelersen yine görüşürüz. Tişörtünün deseni ne kadar güzelmiş.

Bu tişörtü annemle birlikte boyadık. Tişörtün bazı yerlerini iplerle bağlıyorsun. Sonra kumaş boyasına batırıyorsun. Tişörtü yıkayıp ipleri çözdüğünde ortaya böyle renkli desenler çıkıyor. Bu boyama yöntemine batık deniyor.

Ben de yapmak isterim.

Bir ay sonra...

Bakın bu Özge. Bunlar da arkadaşları Ahu, Esra, Yeşim ve Uğur. Babası yeni evlerinin bahçesine bir ağaç ev yapmış.

Bayraklarını gördünüz mü?

Tipki bizimki gibi batık desenli.